***„Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr, elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak, bekötözzem a megtört szíveket."* Ézs 61,1**

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XVIII. évfolyam 2. szám, 2020. május 31. Pünkösd

PÜNKÖSDI ÁHÍTAT

A Szentlélek az Atya és a Fiú Lelke

Jn 16,12-15

" Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit az Atyával és a Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, és aki szólt a próféták által."

Niceai hitvallás 3. hitágazata

Pünkösd,

A Szentlélek kitöltetésének ünnepe. Ezt általában tudják a templomba járók, de azt nem biztos, hogy mindenki tudja, hogy Kicsoda a Szentlélek, mit jelent az, hogy kitöltetett? Be kell vallanunk, hogy az Isten Lelke, egyáltalán a Lélek = Szellem (Pneuma) milyen valóság, hogy kell elképzelnünk. Bizony ez titok. A titok része az, hogy a Szellem, ill. Lélek minéműségét nem tudjuk felfogni, mert ő nem e-világi valóság, hanem nagyon is **a láthatatlan mennyei világ valósága: A Szentháromság Isten harmadik személye!** Általa valósul meg Isten mindenütt jelenvalósága, abban az értelemben, hogy ő mindenütt jelen tud lenni, ahol akar, egyidőben is.

Pünkösd a keresztyén egyház születésnapja, a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. Az első Pünkösd abban is különleges volt, hogy rendkívüli jelek, nyilvánultak meg akkor, amikor a Szentlélek „kitöltetett!" Jézus tanítványaira: Zúgás és kettős tüzes nyelvek. Mintha valamiféle személytelen erő áradt volna ki. De teljesen félreérti az, aki így gondolja. Hiszen ennek az a téves értelmezés a következménye, mintha én rendelkezhetnénk e fölött az erő fölött és használhatnám, mint valami mennyei energiát. Pontosan a fordítottja igaz, **a Szentlélek isteni Személy**, a Szentháromság Isten harmadik személye, akiről a Biblia mindig is mint személyről beszél, aki megtanít, aki által szól , aki megszomorodik, aki kijelent, aki megtérít, aki adja az ő ajándékait kinek-kinek ahogy akarja, aki Jézushoz vezet: *„Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek." Jn 16,14*

Pünkösd megismételhetetlen történés, mint a nagypénteki kereszt, vagy a húsvéti feltámadás, vagy Jézus Krisztus mennybe menetele. **Eljött a földre Isten a Szentlélek által!** Képzeld el úgy, amint a levegő körbeveszi az egész bolygót, úgy öleli át a Szentlélek földünket. Ezért akár Magyarországon, vagy a föld bármely pontján jelen van, azok között, akik Krisztus vérén megtisztított emberek, akik ketten hárman összejönnek az Úr Jézus nevében: *„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, mert nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt,* ***mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz."*** *Jn 14,15-17*

Akit az én nevemben küld az Atya

A Szentlélek Isten kizárólag Jézus Krisztus engesztelő áldozatáért adatott: *„Kérni fogom az Atyát és más Pártfogót ad nektek, - akit az én nevemben küld az Atya!"* Kinek küldi? Kizárólag Jézus tanítványainak, a Krisztusban hívőknek, senki másnak! Erre

igazán mondhatnák a mai liberálisok, ez kirekesztés! **Bizony ez kirekesztés!** Méghozzá mindenki magát rekeszti ki, aki nem hódol meg Jézus Krisztus előtt, mint Istenünk, és drága Megváltónk előtt. Az Atya elment a legvégsőkig, amit ember soha meg nem tenne. Egy igehirdető így mondta: „nekem öt gyermekem van, de egyet sem adnék oda értetek." Az Atya a legdrágábbat, Egyszülött Fiát adta, aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Igen, a Szentlélek csak akkor, és annak az embernek költözik a szívébe, - ezáltal újonnan szüli lelkileg - aki a kereszt Krisztusa előtt meghódol. Ez az igazság számomra egészen világos volt már fiatal koromban, és azóta is az, hogy meghódolni Krisztus előtt azt jelenti, hogy csak akkor bocsát meg nekem Isten, ha elfogadom, **hogy Jézust az én bűnöm vitte keresztre, értem és helyettem halt meg.** És ezért egész életemet neki adom hálából; Uramnak Istenemnek fogadom el, és imádom őt. Ezt a folyamatot a Szentlélek végzi el abban az emberben, aki eldöntötte, hogy bocsánatot kér bűneiért, és szeretné rendezni kapcsolatát Istennel. Luther erre utal, amikor összefoglalja, miként történik meg az a csoda, hogy valaki Krisztus hívővé lehet: „Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem Őhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által, Ő világosított meg ajándékaival, Ő szentelt meg és tartott meg az igaz hitben, ahogyan a földön élő egész egyházat is elhívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hitben. Ebben az egyházban nekem és minden hívőnek naponként minden bűnt bőséggel megbocsát, az ítélet napján engem és minden holtat feltámaszt, és nekem minden Krisztusban hívővel együtt örök életet ad. Ez így igaz!" Luther, Kis Káté 3. hitágazat

Szomorú, de vannak, olyan gyülekezeti tagok, akik nem jutottak élő Krisztus hitre, nem tértek meg, és nem születtek újonnan. Még nem élték át a pünkösdi csodát. Ez veszélyes lelki állapot, mert közülük sokan meg vannak győződve, hogy jó keresztyének. Ennek az állapotnak többféle oka lehet, de el kellene jutni a megértésre. A Szentlélek elvezet a teljes igazságra az ige által. A Szentlélek Krisztust dicsőíti, és a kereszthez vezet. Sajnos van más lélek is, amelyik nem Krisztusra mutat:

„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok Istentől valók-e, mert sok hamis próféta jött el a világba. Az Isten Lelkét erről ismeritek meg: ***amelyik lélek vallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van****. Amelyik lélek nem vallja Jézust, az nem az Istentől van. Ez az antikrisztus lelke..." 1Jn 4,1-3*

Az Úr áldja meg pünkösdi ünnepünket, hogy Szentlelkével újítson meg bennünket a megértésben, a hitben, a szeretetben és a Krisztus iránti engedelmességben, mert *„akiket pedig Isten Lelke vezérel azok Isten fiai." Róm 8,14*

A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Ámen. Ef 6,24

Ittzés István, ny. lelkipásztor

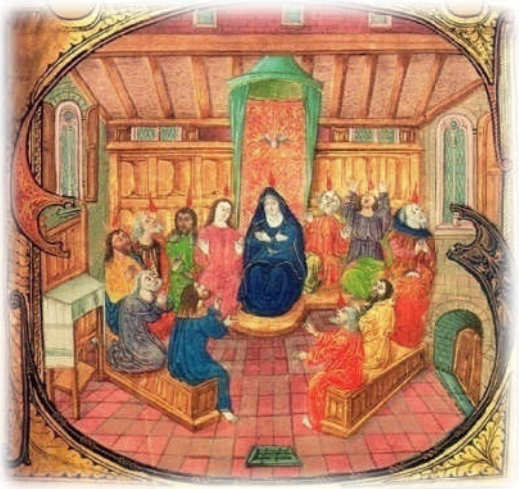

Pünkösd vasárnap, „S" iniciálé
Mátyás-Graduale, Corvina, 1480-1488 között

***„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.”* 1Kor 12,4-5**

Már van 50 éve annak, hogy találkoztam egy idős házaspárral, élő hitű keresztények voltak, 12 gyermekük volt. Elmondták, hogy házasságkötésük előtt elhatározták, a lehető legkisebb kortól kezdve adnak feladatot gyermekeiknek. Az volt a tervük, ahogyan növekedni kezdenek, a képességeik és hajlamaik szerint folytatják az ennek megfelelő terhelést.

Amikor pünkösdkor a Szentlélek kitöltetett, megszületett az egyház, a megváltottak élete kisebb gyülekezetekben folyt. Az Atya és az Úr Jézus Krisztus tervének megfelelőn, akik hitre jutottak, a gyülekezet, a család fenntartásához kaptak különleges képességeket, hogy együtt növekedjenek, szolgáljanak a gyülekezetben. Ez fordítva történik, mint ahogy beszélgető partnereim tették. Az ő gyermekeik képességük szerint kaptak feladatot a családért, és önmagukért is.

Az Isten családjában a Szentlélek tesz képessé különleges lelki ajándékokkal, különböző szolgálatok végzésére a gyülekezetért és önmagunkért. Így a gyülekezet már nem *közönség*, hanem Krisztusban növekvő *közösséggé* erősödik, és áldássá válik a gyülekezeten kívüliek számára is. A sokféle lelki, kegyelmi ajándék közül hetet különlegesen kiemelnek a Szentírást jól ismerő tudósok. Ezeket sorolom fel:

PRÓFÉTÁLÁS: Ehhez az elsőhöz, kicsit bővebben: A hit szabályai szerint, hitünk a Szentírásra épül, ennek megfelelően a prófétálás Isten igéjének a továbbadása. Szomorkodók vigasztalására, megfáradtak megerősítésére, üldözöttek bátorítására. mindenki biztatására, hogy Isten terve és ígéretei mind megvalósulnak.

SZOLGÁLAT: diakónia, a gyülekezet ünnepeinek szervezése, vendégekről való gondoskodás, a rászorulók támogatása.

TANÍTÁS: Isten igéjének tanítása, családban, új gyülekezeti tagok felé, kívülállók felé.
BUZDÍTÁS: gyászolók, betegek, csüggedők, megfáradtak felé az evangéliummal szolgálni.

ADAKOZÁS: A gyülekezetnek önfenntartónak kell lenni. Nem egyformán adakozunk, nem is képességünk szerint, az Úr Lelke indít. Vannak nagy adakozók, akik tizedet, vagy többet fordítanak az Isten országa szolgálatára. Az nem lehet, hogy Isten egyáltalán nem indít felelősségre, családja fenntartására.

VEZETÉS: Milyen különös, ez nem az első helyen van. A lelkészi munka, a gondnoki, presbiteri tiszt alázatot és felelősséget kíván.

KÖNYÖRÜLET: Irgalmasság, megbocsátás, melyet elsősorban ő gyakorol, emellett a gyülekezet békességét is munkálja.

Csendes imádkozó élettel, az igére figyelve érthetjük meg, milyen szolgálatra készít fel Isten Lelke. Ne válogassuk, hogy mit szeretnénk, ne utasítsuk vissza, amit kapunk. Az Úr jobban tudja, milyen munkában akar használni. Ha elfogadjuk, sok örömet találunk benne, növekedni fogunk a hitben, áldást kapunk és áldottak leszünk.

Bozorády Zoltán

„Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni: amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek." **Jn 16,12-15**

János evangéliumának 13-16. fejezetei azt tárják elénk, hogyan készíti fel Jézus a tanítványokat arra az időre, amikor ő már nem lesz velük. Nem sokkal az idézett rész előtt azzal érvel a tanítványok szomorúsága ellen, hogy jobb nekik, ha ő elmegy, mert ha nem megy el, a Pártfogó sem jöhet el, akit pedig ő tud majd elküldeni. Ez a Pártfogó a Szentlélek, „aki leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet." Jobb a tanítványoknak, ha elmegy Jézus, mint ahogyan az őket követő nemzedékek javát is ez szolgálja, mert a kereszthalál bűnmegváltásán túl így még Isten Szent Lelkét is el tudja küldeni, aki mindenütt jelen lesz, és mindenütt tud közvetíteni a Teremtő és az ember között!

A Szentlélek „az igazság Lelke", hiszen a Teremtő, Gondviselő Atya az egyetlen igazság, és az ember a Lélek munkája által lesz képes eljutni ehhez az igazsághoz. A földi világban Jézus jelenléte időbeli és térbeli korlátok közé volt szorítva, a Szentlélek kiáradását követően azonban ezek a korlátok nem léteznek többé: „… az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek" – a Szentlélek szolgálata a legkülönbözőbb módokon, a benne hívők számára mégis felismerhetően, Jézus Krisztushoz visz közel bennünket.

Ujszászi Zsuzsanna

„…kitöltök Lelkemből minden halandóra…"

Ezt az Igét a Bibliában az Apostolok Cselekedeteiben olvashatjuk, Péter apostol pünkösdi beszédében. Az előző szakaszban a Szentlélek kiáradásáról van szó. A tanítványok miután megkapták a Szentlelket kimentek az utcákra, és hangosan nyelveken szóltak, beszéltek az Isten dolgairól sok-sok ember előtt.

A tanítványok hatalmas erőt kaptak a Szentlélek által. Péter kiállt az utcára az emberek elé, és hangosan elkezdett nekik beszélni az Isten dolgairól. Ugyanaz a Péter, aki megtagadta az Úr Jézust, nem vállalta fel nyilvánosan őt az emberek előtt. Most ő beszél az Úrról a sokaságnak, nem törődve azzal, hogy mi lesz ennek a következménye, hogy ki mit szól. Amit az Úr Jézus megígért, meg is érkezett. Jézus mondja: *„én pedig kérni fogom az Atyát és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét…"* Jn 14,16-17

A Szentlélek a Szentháromság egyik személye. Az egyik gyermekvers így szól: *Isten három mégis egy: Atya, Fiú, Szentlélek*. Megérteni nem tudjuk, csak hittel elfogadni.

„És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet." Jn 16,8

- Bűn = nem hisznek az Úr Jézus Krisztusban
- Igazság = az Úr Jézus az Atyához megy és többé nem látjuk őt
- Ítélet = e világ fejedelme megítéltetett – a Sátánt legyőzte az Úr Jézus azzal, hogy meghalt a kereszten, de feltámadt!

Jóel próféta könyvéből idéz Péter apostol. Jóel próféta könyvében olvashatunk arról, hogy a nép csinálja bűnös dolgait. Isten bűnbánatra hívja őket, megtérésre hívja a népet. Ha megtérnek az Úrhoz, Isten áldását élvezhetik. Majd kitölti rájuk Szentlelkét.

Tehát az kapja meg a Szentlelket, aki megtér bűnös életéből az Úrhoz, elfogadva Jézus Krisztust személyes megváltójának.

Amikor megtérünk az Istenhez, sok minden nem világos még, nem érthető, de a Szentlélek elvezet a teljes igazságra. Rábízhatjuk magunkat, mert *„Amikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra”* Jn 16,13. Ehhez szoros kapcsolatban kell lennünk az Istennel, naponta foglalkozni az igével, és engedelmeskedni annak.

A Szentlélek nagy csodái közé tartozik, hogy az igét olvasva, hallva, felismerjük, hogy vétkeztünk Isten ellen, embertársaink ellen:

- A Szentlélek felfedi az emberben a bűnt: döntést kell hozni! Hogyan tovább?
- Ha megbánjuk bűneinket, rálépünk a **keskeny útra** a Szentlélek elkezd munkálkodni az ember életében
- Ennek lesznek gyümölcsei: *„szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás”* Gal 5,22

Tehát már nem a test szerint élünk, hanem lelki emberek vagyunk. *„Mert akik test szerint élnek, a test dolgaival törődnek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaival. A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békesség.”* Róm 8,5-6

„…kitöltök Lelkemből minden halandóra” ApCsel 2,17 – az Úristen azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, hiszen az ő egyetlen drága Fiát adta minden emberért*, „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság megismerésére.”* 1Tim 2,4

Az Úristen ezt a drága Szentlelket akarja adni mindenkinek, aki hisz az ő Fiában, az Úr Jézus Krisztusban. Senkit nem akar ebből kizárni. Mindenkinek meg van adva a választási lehetőség!

Aki tudatosan elzárja szívét és lelkét Isten elől, annak nem adatik a Szentlélek.

Milyen csodálatos az Isten, nem hagyott minket magunkra! Elküldte az ő Szentlelkét, ahogyan azt az Úr Jézus Krisztus megígérte!

A Szentlélek vezet, vigasztal, megújít, pótolhatatlan, nélküle halott az egyház, a Bibliát emberek írták a Szentlélek által.

Kovácsné Bertóthy Noémi

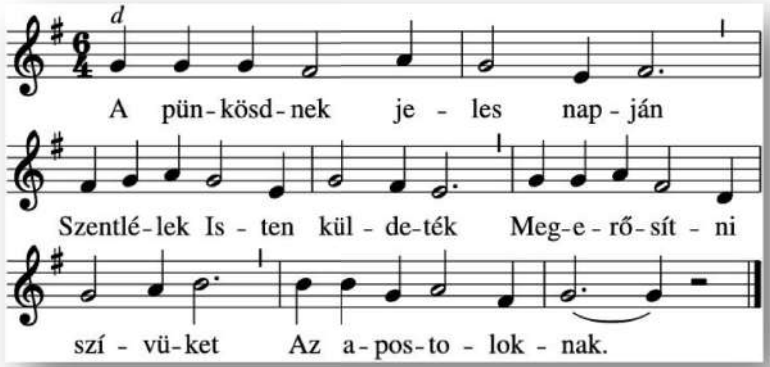

Akit a Krisztus megígért
Akkor a tanítványoknak,
Amikor ő a mennybe ment
Mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólása
Úgy, mint szeleknek zúgása
Leszállott az ő fejükre
Nagy hirtelenséggel.

Örüljünk azért őnéki,
Mondván szép ékes éneket,
Felmagasztalván ő nevét
Örökkön-örökké!

Dicsértessél, Atyaisten
És megváltó Fiúisten
A Szentlélekkel egységben
Mindörökké, ámen!

235. ének

Reményik Sándor:

Gyógyíts meg!

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Nézd: elszárad a fám
A testem-lelkem fája...
De épek még a gyökerek talán.
A tompa, tunya tespedés alatt,
Gyökereimben: érzem magamat,
És ott zsong millió melódiám.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!
Hiszen - nem is éltem igazában.
Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,
Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:
Rólam gondolt roppant gondolatod
Torz árnyékaképpen.

Egy kóbor szellő néha-néha
Valami balzsam illatot hozott.
Akkor megéreztem: ez az élet,
S megéreztem a Te közelléted, -
S maradtam mégis torz és átkozott.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet.
Én szeretni és adni akarok:
Egy harmatcseppért is - tengereket.
S most tengereket látok felém jönni,
És nem maradt egy könnyem - megköszönni.

(1925)

Gondolatok Reményik Sándor versének olvasásakor

A remény az, ami éltet bennünket – ez mindig így volt, hiszen az ember egy jövő felé tekintő, várakozó lény. Innen is tudható, hogy van megoldás, az biztatja a reményt! Sohasem vagyunk egyedül, ha őrizzük a reményt, mert ez már csupán jelenlétével is mindig melegséggel tölti meg a szívet. A remény bizalom, a bizalom hit a Gondviselőben.

Valaki egyszer, fiatalon, csengő hangú szoprán énekesnő lehetett volna, ha a szigorú elvű családfő engedi tanulni. Ám az, ami úgy, ahogyan vágyott rá, nem sikerülhetett, még sokkal később is biztatást nyújtott számára. Túl a 90. évén már nem látta olvasni a Bibliáját, és rádión keresztül sem tudta hallgatni az igét. Istentől kapott ajándéka, énektudása, azonban mindvégig vele maradt, és napközben a könyv nélkül is ismert, szeretett református zsoltárait énekelgette, hogy ne érezze egyedül magát.

Túl az ifjúságon ez a gondolat kísért: nem is éltem igazában, csak mint lepke a bábban, mint árnyék a fényben. Néha, igaz, megéreztük Isten megbocsátó, gondviselő szeretetét, emlékeinkben még őrizzük is ennek örömteli varázsát, mégsem tudtuk megvalósítani a Teremtő reánk szabott nagy tervét… Még nincs azonban vége, még bízni szeretnénk! Urunk, még kérünk, hogy adj erőt, bátorságot elfogadni és megköszönni ajándékaid! Köszönjük, hogy ezek erőt adnak a nehéz körülmények között is!

„Maga a Lélek tesz bizonyságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk”, mondja Pál apostol (Róm 8, 16). A MI LELKÜNKKEL EGYÜTT! Pál apostol arra emlékeztet bennünket, hogy a Szentlélek erejét kérve el tudunk jutni az igazsághoz. Bízhatunk benne: a Szentlélek nem csak elvezeti az embert az igazsághoz, hanem meg is erősíti, mi ebben hiszünk, hogy mindvégig a megismert igazsághoz méltón élhesse napjait.

Ujszászi Zsuzsanna

Egy szívvel

A trianoni békediktátum aláírására 1920.június 4-én, 16.32-kor került sor a franciaországi Versailles-ban található Nagy Trianon-palotában. A szerződés szövege szerint az első világháborúban vesztes Magyarország felelős a győztes hatalom államaiban okozott károkért. Eredményeképpen az ország, területének 67%-át, 2/3-át veszítette el, lakossága 18 264 533 millió főről 7 615 117 főre csökkent. Néhány változtatás történt a következő hónapok és évek során, így került újra Magyarország területére a szatmári Zajta, melynek kántortanító iskolaigazgatója a helytelenül megrajzolt térkép és a megállapodás közötti ellentétnek köszönhetően kiharcolta a település visszacsatolását.

A termőföld 61,4%-a, a faállomány 88%-a és a vasúthálózat 62%-a került a szomszédos országok kezébe. Csak önkéntes haderő felállítását engedélyezték meghatározott létszámmal, a páncélozott járművek és hadihajók használatát, valamint a repülőgép- és hadihajógyártást megtiltották.

Családokat szakított el egymástól a határok mentén épült kerítés, korlátozva, ellehetetlenítve a találkozások lehetőségét. Az igazságtalanságok, lelki és gyakran fizikai megpróbáltatások mély sebeket okoznak ma is a határon túl élő magyarok életében.

2010-ben az Országgyűlés június 4-ét a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította. A Határtalanul Program keretén belül számos magyarországi és az anyaországtól elcsatolt területeken található iskola alakított ki szoros, testvériskolai kapcsolatot egymással. Ennek köszönhetően magyar nemzeti ünnepeinken lehetőségünk nyílik tartalmas találkozások megvalósítására is.

Gondoljunk a Felvidék ékes városaira, a kárpátaljai Vereckére, Erdélyben a Királyhágóra, a székelyföldi Hargitára, az 1216-ban alapított vajdasági Zentára és Versecre, ahol az evangélikus Schulek Frigyes tervei alapján épült Szent-Gellért templom is található, valamint az Őrvidékre a nyugati határ mentén!

Mennyei Atyánktól az erő, a szeretet és a józanság lelkét kaptuk ajándékba. Krisztus követőiként felelősségünk mindenekelőtt imádságban hordozni határainkon túl élő magyar testvéreinket.

Pünkösdkor csoda történt. Az egy szívvel és egy lélekkel könyörgő tanítványok testi-lelki bezártságukból kilépve hirdették a vigasztalás és békesség evangéliumát. Az emberek felismerték, hogy Isten hozzájuk szól, bűnbánatra hívja őket. Az evangéliumot szívükbe fogadták, így tapasztalták meg Krisztus szabadításának örömét.

Végezetül mondjuk el egy szívvel azt az imádságot, melyet Lóczy Tibor, a felvidéki magyar nyelvű evangélikus misszió vezetője közösségi oldalán osztott meg az olvasókkal.

Bozorády Ildikó

Trianon…..Imádság a hazáért!

(Ravasz László református püspök nyomán)

Örökkévaló Istenem! Köszönöm Neked, hogy magyarnak teremtettél és megengedted nekem, hogy e nép szenvedéseiben, gyászában, dicsőségében és szégyenében részt vegyek.

Vallom előtted bűneinket, amelyek az én bűneim is: szívünk kemény, értelmünk balgatag, hitünk ingadozó és lelkünk pártos. Bűnsegédi bűnrészesség és tűrő egyetértés is terhel. De ígéreteid igazak és ámenek.

Könyörgök Hozzád, töltsd ki Szent Lelkedet erre a népre! Ámen!

„Nem hatalommal és erőszakkal, hanem az én lelkemmel!”
Zak 4,6

A COVID-19 járvány – más szemmel

Ez a világméretű járvány valóban egyedülálló. Soha ilyen a történelemben nem volt, de nekem erős a gyanúm, hogy lesz még. Egyre érlelődik bennem a gondolat, hogy a Jelenések könyvének előszavához érkeztünk. Sok nehézség vár még mindannyiunkra… de tart még a kegyelem, most kell testvéreim megragadni!

Ez a járvány sok mindent megváltoztatott mindenki életében: megváltoztak a prioritások, felszínre kerültek gondok és sérelmek. Akik szeretetben el tudták hordozni és harcoltak a kapcsolataikért, megtartották azokat, akiknek bukniuk kellett, elbuktak. Az Úr, bármilyen furcsa módon is, de elkezdte elválasztani az ocsút a búzától mindannyiunk életében. Senki ne bánkódjon a veszteségein, hiszen annak vesznie kellett! Mindegy hogy munkahely, anyagi források, kapcsolatok, az Úr jobbat fog adni, mindegyik helyett! Tisztulnak a gyülekezetek: maradnak mindazok, akik komolyan odaszánták magukat az Úrnak!

Úgy érzem, végre a legtöbb ember életében az értékrend megváltozott. Hamar rájött mindenki arra, hogy pénzen bizony nem lehet egészséget venni! Fontossá vált a család és a legszorosabb emberi kapcsolatok – most megmutatkozott, ki a barát és ki a segítő gyermek. Ki kire számíthat igazán. A rohanó „multitasking” (= többfelé figyelő) világ talán lelassult egy kicsit. Maradt idő arra, hogy szétnézzünk, mit veszítettünk el az elmúlt években. Értékes lett újra, ha van az embernek munkája, és rájöttünk, nem is olyan rossz abban az iskolában lenni! Megtanultunk türelmesnek lenni, sorban állni, előzékenynek lenni az idősekkel, kezet mosni, és betartani végre alapvető higiéniai szabályokat….

És ne feledjük el a legfontosabbat: bár a félelem lelke nem az Úrtól van, de félelmükben az emberek bizony elkezdtek megtanulni újra imádkozni! Mert az Úr ebből a förmedvényből is a legjobbat hozza ki azoknak, akik őbenne bíznak! Ahhoz, hogy az ember életében valami új nőhessen, a régi rosszat le kell rombolni… és ez elkezdődött mindannyiunk életében.

Orvos szemmel hogyan látom a járványt? Dicsőség az Úrnak, hogy Magyarország csak ennyit kapott belőle! Mindaz, amit külföldi kollégáimtól láttam és hallottam, elborzasztott. Így sem volt könnyű – különösen pszichésen – megbirkózni ezzel a feladattal. Bent a munkahelyen: küzdeni a rákos vagy éppen sürgős nagybeteg emberekért, hogy meg tudjunk minden kezelést adni nekik, vagy éppen elköltöztetni hónapokra a gyermekemet. Nem találkozni vele hetekig, és a távoktatást még „távolabbi oktatással” végigcsinálni. Szívből irigyeltem azokat, akik azon sopánkodtak, hogy már nem bírják otthon a gyerekekkel: tanulni, dolgozni, főzni… bár megtehettem volna!

Szívből kívánom mindenkinek, hogy sikerüljön lassítani akkor is, amikor visszatérünk a normális kerékvágásba: minőségi időt fordítani a szeretteinkre és több időt szánni az Úrral való beszélgetésre. Ő vár és figyel… semmi mást nem kér, csakhogy keressük őt, és akkor megadja szívünk kéréseit.

Dr. Bakk Judit

„Vessétek le a régi élet szerint való óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott; újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsétek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtetett." Ef 4,22-24

Amos Elisha Gaya, nigériai püspök igehirdetése:

A keresztények polgárháborúja:

Az óember és az új ember

A mai világ tele van szörnyű háborúkkal; különféle felek által kiváltott háborúkkal, különösen Afrikában és a Közel-Keleten, amelyek sokunknak nagyon rossz időket jelentettek, és akár halált is okoztak rokonaink körében. Akik ilyen szörnyű dolgokon mentek keresztül, senkinek sem akarnák, hogy megtapasztalja a háborút.

Mindannyian mint keresztények, bűnös természetünk miatt lelki háborút harcolunk a szívünkben. Mai igeszakaszunk olyan gyakorlati információkat és tanácsokat adnak nekünk, amelyek a Bibliából származnak.

Fontos, hogy mindannyian tudjunk a bennünk zajló személyes polgárháborúról, hogy tudjuk, nyerünk vagy veszítünk. Ez a háború, amely mindannyiunkban zajlik, egy élet-halál harc. Nem csak azt határozza meg, hogy hol töltjük az örökkévalóságot, hanem azt is, hogy nagy örömmel vagy teljes szomorúsággal járjuk utunkat mindennapi életünk során. Győzelemben vagy vereségben élünk?

A Szentlélek adjon nekünk új megértést önmagunkról és a bennünk zajló szellemi csatákról a régi és az új ember között.

Az óember: Efezus 4, 22 azt mondja nekünk, hogy lelkileg gonosznak születtünk, mint a régi, mint bűnös test. És hogy régi énünk megtévesztő vágyaiban sérült. Pál például a Róma 7, 18-ban ezt mondja: *„Tudom, hogy semmi jó nem él bennem, vagyis bűnös természetemben. Mert jót akarok cselekedni, de nem tudom végrehajtani."* A régi Ádámunk teljesen bűnös. Teljesen sérült, teljesen gonosz. Mindannyian örököltük ezt a bűnös természetünket, az első embertől, Ádámtól. Ez a régi Ádám egy bennünk lévő, teljes szellemi lény, aki engedetlen akar lenni Istennel szemben és gonosz dolgokat cselekedni. Isten ellensége. Elméje és szíve mindig földi dolgokon áll, és gonosz tetteket akar véghezvinni.

Az új ember: Hogyan kaptuk meg keresztényekként az új embert? A keresztségen, a regeneráció tisztító erején, az újjászületésen keresztül új ember született bennünk, és ő szintén egy teljes szellemi lény. Amikor megkaptuk az új embert, új teremtéssé váltunk. Pál apostol azt mondja*: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az. A régi elmúlt és új lett helyette. Mindez Istentől származik, aki Krisztus által megbékéltet minket önmagával és felajánlotta nekünk a megbékélés szolgálatát."* 2Kor 5,17-18

Az új ember természete: A 24. vers világossá tette számunkra az új embert. Azt mondja, az új embert úgy hozták létre, hogy *Istenhez hasonló legyen az igazságban és szentségben.* Ez azt jelenti, hogy az új ember szent, igaz, tökéletes, és így mi is azok vagyunk. Ez az igazság és szentség nem a tetteinknek vagy cselekedeteinknek köszönhető, mert nem tettük magunkat szentté vagy igazzá. Igazságunk és szentségünk Jézus Krisztus keresztáldozatán keresztül jött. Bűneink megbocsáttattak az ő halála által, és szentek és igazak leszünk.

Amikor két teljesen különböző lény, *egy jó és egy rossz* létezik ugyanazon a helyen egymás mellett, bajok lesznek, amikor az egyik tökéletes, a másik pedig gonosz. Ez a probléma, amelyet mi keresztények tapasztalunk; megvan a régi bűnös én, amellyel születtünk, és megvan az új szent és tökéletes énünk, amelyet a Szentlélek teremtett bennünk hitben és keresztségben. A régi és az új természet nem élhet békében bennünk, mert a régi

természet mindig azért harcol, hogy neki legyen hatalma, és le akarja győzni az új természetet. Így állandó spirituális csatákat tapasztalunk, amely polgárháború, ahol bennünk harcol két hatalmas lény.

Hogyan lehet valóban megnyerni a lelki polgárháborút?

A jó hír a lelki polgárháború megnyerésében az, hogy Isten már nyert nekünk Jézus Krisztusban. És az eszközök, amelyeket használ a győzelmünkhöz a keresztség hatalma, és mindennap azt akarja, hogy szólítsuk fel a régi embert az Isten szavaival való táplálkozásra, hogy megerősítsük az új embert. Isten szavával adja nekünk kegyelmét és hatalmát, amely az az étel, amelyet az új ember megerősítésére nyújt, hogy legyőzze a régi embert. Ezt világosan megmutatja Ezékiel 36, 25-27-ben: *„Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljetek, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek."* Ezt hívjuk „újjászületésnek" vagy „a keresztség praktikusságának", amelyek erőt adnak nekünk a régi természet legyőzéséhez.

Ha lelki egészségben akarunk élni, akkor tudnunk kell, melyik embert kell táplálnunk és melyiket éheztetnünk. Éheztetnünk kell a Régi embert, hogy legyengüljön és meghaljon. Hogyan érjük ezt el? A régi embert úgy lehet éheztetni, hogy megtagadjuk a gonosz gondolatokat, rossz történeteket, amelyeket mások mondanak, megtagadjuk a káros olvasmányokat és azokat az embereket, akik befolyásolhatnak minket arra, hogy rosszat tegyünk. A régi ember éheztetése azt jelenti, hogy távol kell maradni mindezen gonosz befolyástól.

Sok kereszténnyt legyőztek, és elveszítik ezt a szellemi csatát, mert a régi embert mindezen gonosz dolgokkal táplálják, miközben az új embert éheztetik azzal, hogy elmulasztják olvasni és tanulmányozni Isten szavát, vagy nem mennek templomba és hallják Isten szavának prédikálását.

KÖVETKEZTETÉS: Ha igazán szeretjük magunkat, ha igazán boldog életet akarunk élni, ha valóban meg akarjuk nyerni azt a lelki polgárháborút, amelyben bennünk harcol a régi és az új ember, akkor az új embert Isten szavának rendszeres tanulmányozásával itt a templomban, otthon olvasásával vagy hallgatásával, valamint a régi ember éheztetésével, gonosz gondolatok, rossz barátok, gonosz könyvek és folyóiratok, valamint gonosz történetek elkerülésével megnyerhetjük.

Ha tápláljuk az új embert, erősen tartjuk, és éheztetjük a régi embert, és gyengén tartjuk a régi életet, képesek leszünk olyan szolgálatot adni Istennek mindennapi életünkben és az egyházban, amit még soha nem tettünk. Engedelmesek leszünk ott, ahol a múltban engedetlenek voltunk. Békében leszünk Istennel, ahol bűnösnek éreztük magunkat.

Hála Istennek! Nem kell legyőzöttnek vagy depressziósnak érezni magunkat mindennapi életünkben.

Hála Istennek! Erejéért és kegyelméért, mert ad valamit, amit mi magunk nem tudunk elérni.

Hála Istennek! Hogy a Szentlélek által ma úgy tudunk kimenni a templomból, hogy tudjuk, a jövőben, amikor jobban követjük Isten akaratát és elfogadjuk az ő hatalmát azáltal, hogy folyamatosan éheztetjük a régi embert, az Istennek jobban szolgálunk, mint valaha korábban az életünkben.

Fordította Bálint Anikó

Jöjj, Szentlélek, áradj szét bennem!
Békét hozó viharoddal töltsd be a lelkem!
Tégy követeddé, hogy áradjon az Élet!
Hisz Te vagy az egyetlen, ki belülről éltet!
Simon András

K Ö N Y V E S P O L C

Francine Rivers: Az ártatlanság gyermeke

Francine Rivers azok közé a keresztény írók közé tartozik, akik különösen sajátos, megkapó stílusban, mindig nagyon érdekes szituációkban mutatják be Isten hatalmas munkáját az emberek életében. Gyakran megy vissza a régmúlt időkbe, és korhűen ábrázolja az akkori emberek mindennapjait, miközben legmélyebb vívódásaikat tárja fel nekünk.

Ez a könyv a mi rohanó, gyakran képmutató világunkat mutatja be egy fiatal lány életén keresztül. A történet végtelenül egyszerű és mégis hihetetlenül bonyolult. Nem másról szól, mint az abortusz kérdéséről. Sokan szürkének látják ezt a dolgot – sok minden árnyalja, az biztos: veszteségek, csalódások, elmúlt szerelmek, szegénység, harag. Pedig a végén vagy fekete, vagy fehér. Nincs átmenet! Nem lehet félig megölni egy gyereket.

Ez a történet attól olyan bonyolult, hogy egy kedves, igazán mélyen hívő, az életét Istennel járó lányról szól. Szépen alakul az élete: egy keresztény főiskolára jár, szűzi fogadalmát tartva egy hitben járó fiú jegyese, tervezik a diploma után az esküvőt. Egy este azonban a parkban egy idegen férfi megerőszakolja – és a lány teherbe esik.

A keresztény főiskola dékánja eltanácsolja, az elé a választás elé állítja, hogy vagy elmondja mindenki előtt, hogy megerőszakolták (mily tapintatos!), vagy elmegy az iskolából. Hiszen nem fér össze a keresztény erkölccsel a házasságon kívüli gyermek. A vőlegénye tisztátalannak tartja ezek után, és undorodik tőle… Éppen azok dobják el, akikben hite szerint a legjobban bízhatott volna.

Szülei, akik szintén hívők, mellette állnak, de egyértelműen az abortuszra beszélik rá, hiszen emiatt senki nem vethet rá követ ilyen helyzetben. Erőszak által fogant a gyermek. A nagymama azt tanácsolja, tartsa meg, de adja örökbe, hiszen úgyis utálni fogja a gyermeket. Ne emlékeztesse minden nap a gyerek erre a borzalomra. Eltartani sem fogja tudni egyedül, mert ugye, kinek kell egy megesett lány a 60-as évek prűd Amerikájában?

Vajon meghallja-e az Úr hangját ebben a káoszban lány? És ha igen, mit mond neki? Kire számíthat egy ilyen helyzetben, amikor az övéi is csak a saját szemszögükből látják az egész problémát? Vajon milyen bűnöket takargatnak ezzel az álszenteskedéssel mindazok, akik oly sok okosat tanácsolnak neki? Ha elveteti, megharagszik-e rá Isten? Ha megszüli, tudja-e majd szeretni? Ha megtartja, lesz-e valaki, aki szeretni tudja így is? Vagy sokkal egyszerűbb lenne az egész életnek véget vetni?

Kérdések - mint a mieink. A sok miért… Az Úr azonban mindre tudja a választ. Csak győzzük kivárni, és tudjuk elvenni az Ő akaratát! Ámen.

Dr. Bakk Judit

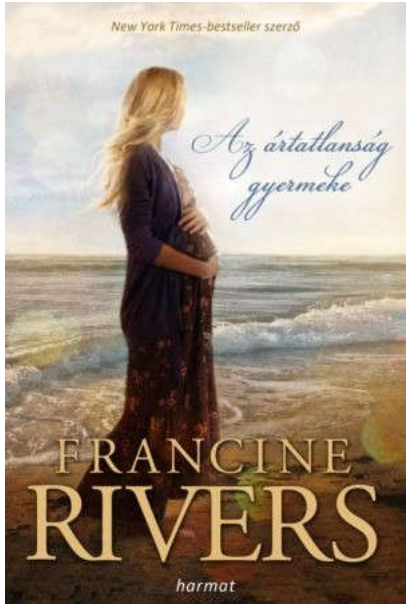

2014. Harmat Kiadó

Konfirmációra készülünk

Henzsel Boglár Blanka

Kodály Zoltán Általános Iskola

A hobbim az éneklés. Szeretek énekkarban énekelni.

Horányi Emma

Nyíregyházi Móra Ferenc Általános Iskola

A hobbim a néptánc, és nagyon szeretem. Az Igrice néptánc csoportba járok, ahol heti két órában táncolunk.

Mucsi Emese Réka

Jókai Mór Református Általános Iskola

Nagyon szeretek olvasni. Nemrég olvastam Szabó Magdától az Abigélt, ami nagyon tetszett.

Roszik Máté

Jókai Mór Református Általános Iskola

Heti rendszerességgel járok úszni. 4 éve tanulok trombitázni.

Sárdi Anna

Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium

Olvasni szeretek tudományos ismeretterjesztő könyveket. A filmnézés és kirándulás, kutyasétáltatás még, amit szeretek. Anyával szeretek utazni. Sok mindent gyűjtök: matricákat, könyvsorozatokat, bizonyos figurákat. Szeretek dobolni, de még nem tanultam meg. Nyáron úszni szeretek.

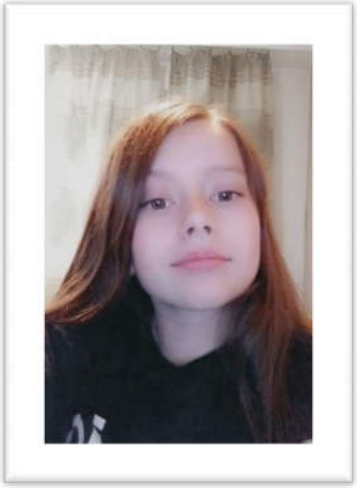

Soltész Márta

Túróczy Zoltán Általános Iskola

Pingpong edzésre járok. Diákolimpián 7.-ek lettünk.

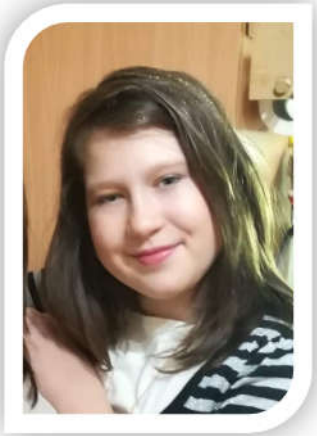

Tomasovszki Regina

Jókai Mór Református Általános Iskola

Szeretek olvasni, és ha van időm, akkor a kiskutyámmal játszom.

Jézus mondja: „… aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert az a víz örök életre buzgó forrássá lesz benne.” Jn 4,14

Három felejthetetlen nap a pártfogolt kenyai gyerekekkel 2020. februárjában

A buzgó készülődéssel, egyeztetéssel, ajándékok vásárlásával zsúfolthetek, és a Kenyában töltött csodálatos idő alatt senki sem gondolta, hogy milyen nehéz időszak vár ránk majd itt Magyarországon, és rájuk ott Kenyában is. Isten megadta, hogy az utolsó pillanatban megvalósuljon csaknem egy éve tervezett, várva-várt utazásunk. Február 28-i hazatérésünkkor már gyülekeztek a világjárvány sötét felhői, de közülünk senkinek nem esett semmi bántódása és még karanténba sem kerültünk.

Valójában teljesen mindegy, hogy egy gyerek árva, AIDS-es, más krónikus betegsége van, vagy olyan elképzelhetetlen szegénységből jön, amire a magyarban szó sincs, ha játékról van szó, akkor a világon minden gyerek ugyanúgy élvezi. Talán ez az egyik legfőbb motiválója küldetésünknek: olyan gyerekek arcára mosolyt csalni és esélyt adni, akiknek az életben egyébként nem sok okuk lenne mosolyogni, vagy nem lenne esélyük kilépni a nyomorból, mindezt úgy, hogy Isten megtartó szeretetét állítjuk a középpontba. Február második felében tíz napos küldetésünk legfőbb programja az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME) által pártfogolt gyerekek számára egy tematikus, három napos tábor szervezése volt – a téma az egészség. Emellett az EKME által támogatott ebéd programnak otthont adó iskolát is meglátogattuk.

A 13 önkéntesből álló csapat hosszú készülés után kelt útra. A csapat tagjai között volt négy orvos, egy szakápoló és egy optometrista is. Mindannyian saját szabadságunk és költségünk terhére vállalkoztunk a kenyai szolgálatra. A kiutazás előtt Dr. Fabiny Tamás evangélikus püspök a reptéri kápolnában igei szolgálat után megáldotta az utazókat.

Bálint Márton

(Az élménybeszámoló teljes szövegét elérhetővé tesszük a gyülekezetünk honlapján és nyomtatott formában átvehető a templomban.)

Háttér

A kenyai árvák közötti szolgálat közel 13 éve – 2007. év szeptemberétől – zajlik. Akkor kezdődött, amikor Dr. Bálint Zoltán és felesége, Beáta Kenyában éltek és dolgoztak. Így tehát a támogatott gyerekekkel személyes ismeretségük, jó kapcsolatuk van, többen közülük a szemük előtt nőttek fel, váltak kamasszá, vagy fiatal felnőtté.

A támogatás eredményeként a gyermekek élete rendeződött, rendszeresen étkeznek és iskolába járnak, számos fiatal szerzett képesítést és kezdett el dolgozni. Ketten már családot is alapítottak. A gyerekek/fiatalok bekapcsolódtak a helyi gyülekezetek életébe.

Hogyan kapcsolódhatok be a szolgálatba?

A program hivatalos háttere az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME), amelynek minden tisztségviselője teljes mértékben önkéntes alapon végzi feladatait. Tehát az adományok teljes egészében elkerülnek a rászorulókhoz, azokhoz, akiknek szánták.

A támogatásnak két formája van:

1. Pártfogásba lehet venni név szerint egy gyermeket, akiről rövid bemutatást és lehetőség szerint fényképet, majd időnként híradást küldünk. Ennek havi „egysége” 3.000 Ft.
2. Az étkezési programot támogatni, egyszeri, vagy rendszeres adománnyal.

Az EKME elérhetőségei, amelyek egyikén vegye fel a kapcsolatot velünk, ha érdeklődni vagy csatlakozni szeretne:

Email: ekme@lutheran.hu vagy balint.nairobi@yahoo.com

Honlap: kulmisszio.hu vagy ekme.lutheran.hu

Az EKME számlaszáma: OTP Bank 11711034-20804538 (a megjegyzésben mindenképp szerepeljen: Kenyai pártfogás, vagy kenyai étkezési program)

Üzenet az Emmaus Evangélikus Szeretetotthonból

Én nem is hallottam erről az otthonról, de megláttam egyszer a gyerekeknél, volt egy adás a tv-ben, esperes úr ismertette egy ünnepen az otthont. Énekelték azt az éneket – „Ó mi hű barátunk Jézus”– ez engem rögtön megragadott. Kérem továbbra is Istent, hogy tartsa meg a vezetőket, dolgozókat, az ő Szentlelkének erejével támogassa, hogy legyen kitartásuk ezekben a nehéz időkben és ebben a nehéz szolgálatban. Milyen nagy öröm, hogy itt van a templom! Nagyon jól érzem itt magam.

Az Úr kegyelméről emlékezem…!

78 éves vagyok. Hívő családba születtem, ketten vagyunk testvérek. Szüleink istenfélelemben neveltek bennünket, a szülők mindketten a református gyülekezethez tartoztak. Két éves voltam, amikor édesanyám teljes mértékben átadta életét Jézus Krisztusnak, elfogadta személyes megváltójának, és követte őt a bemerítésben is, 1944-ben. Akkor lett a baptista egyház gyülekezeti tagja. Akkor itt meg kell jegyeznem, hogy kevés létszám volt, és még nem kapták meg az egyház státuszt. A megtérésben édesapám is követte, ők mind a ketten úgy döntöttek, hogy szorosabbra kell Istennel a köteléket venni. De ő megmaradt a református gyülekezet tagjának, és elvitték

katonának Romániába, meg más helyekre. A házi áhítatok, imaórák, istentiszteletek rendszeresek voltak otthonunkban. Szüleink tanítottak énekelni, imádkozni bennünket. Én is nagyon szerettem énekelni, és én is vágytam arra, hogy a nagyokkal, velük együtt imádkozzam. Tanítottak, neveltek bennünket igei alapon. Amikor megtanultam olvasni, kaptam egy kis János evangéliumát, majd egy Újszövetségről szóló Bibliát, amelyet szorgalmasan, többször is olvastam. Igyekeztem belőle bibliai verseket megtanulni azokban az időkben, még aranymondásokat is. Egyre jobban vágytam arra, hogy az Úr Jézushoz tartozzam én is teljesen, mint követője, mint gyermeke. Ezért sokszor imádkoztam és a szüleim is. Ezt a vágyamat Isten Lelke munkálta bennem. Akkoriban kilenc éves lehettem, amikor az értelmem is már bontakozott ki a világ felé, és amikor olvastam a Bibliát - belőle az Úr Jézus szenvedéstörténetét, kereszthalálát, dicső feltámadását -, egyre jobban erősödött bennem egy döntés, egy vágy az iránt, hogy közelebb kerülhessek az Úr Jézushoz, és átéreztem azt, hogy az Úr Jézus mit tett értem, amikor önként feláldozta magát, és az Atya akaratának eleget tett azzal, amit érettünk, érettem is tett, a világ bűneiért és az enyémért is. Ő hozott bűnbocsánatot, üdvösséget és örök életet, hogy nekem is legyen. Szüleim óvtak a fiatalos elhatározástól, mondták, hogy még van rá idő, de én ragaszkodtam hozzá, hogy én komolyan gondolom. És késztetett az ige, például ez az ige nagyon szívemhez szólt – Tituszhoz írt levél 2. fejezet 11. verse – „megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, mely arra tanít minden embert, hogy megtagadva a hitetlenséget, világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk e jelenvaló világon.” És mondtam a szüleimnek, hogy erre vágyom én, hogy ne is ismerjem meg azokat a területeket, hanem, hogy már fiatalon ezektől mentes lehessek. Erre szeretnék törekedni, Isten segítségével - mondtam szüleimnek. Később a gyülekezettel is tudattam ezt. És bizonyságot tettem az én hitemről. De a gyülekezet is úgy foglalt állást, hogy még gyermek vagyok. A gyülekezet megkérdezgette édesanyámat is meg engem is, hogy, hogyan élek. És akkor már nagyobb lett a létszám is, és nemcsak nálunk volt istentisztelet vagy bibliaóra vagy éneklés, hanem vettek egy lakást, és az volt az imaház. Felújították, és akkor rendszeresen látogattam az istentiszteleti alkalmakat, nagyon hiányzott a közösség, az az erő, az a légkör, és az együttes imádkozás, hogy most már nemcsak a családban, hanem a gyülekezetben is részt vegyek. Ennyiben maradtunk akkor, jártam továbbra is, mert még gyermek voltam, jártam az ifjúsági órákra, tovább folytattam a hittanórát is a felnőtt istentiszteleteken kívül. Teltek az évek, három és fél év telt el, amikor újból a gyülekezet elé tártam a vágyamat, vagyis először a gyülekezet vezetőjének említettem, mert akkor már volt lelkész, egy prédikátor, mert annyira nagy nem volt a gyülekezet, hogy önállóságot kaphatott volna. De én akkor is nagyon szerettem. Amikor édesanyám felvételt nyert 1944-ben, ő bemerítkezett, ezzel megpecsételte a gyülekezeti tagságát, hogy az Úr Jézusnak ezt a parancsát is teljesítette. Tehát én újból a gyülekezet elé álltam, és bizonyságot tettem az életemről, és megerősített engem az az ige, amit az előbb említettem. Mondtam, hogy Istennek nemcsak a 16 évesek kellenek, 13 éves vágyakozót is elfogad. Annyira vágytam arra, hogy az ő közelsége az enyém is lehessen. 1955. szeptember 18-án volt a bemerítésem, akkor már 14 éves voltam, nyolcadik osztályba mentem, és figyelmeztettek, hogy majd engem az iskolában – mivel továbbtanulás előtt álltam -, ebből hátrányok fognak érni, nem fogok felvételt nyerni. De én nem bántam meg. Azt mondhatom, hogy drágák voltak azok az alkalmak, amelyek engem formáltak, mert éreztem, hogy ez nem véletlenül van, hogy Isten ezt munkálta bennem, hogy az ő gyermeke lehessek. És boldog gyermekkorom és fiatalkorom volt, mondhatom, és nem bántam meg a döntésemet. 23 évesen mentem férjhez 1964-ben, és Isten áldását láttam abban is, ahogy ez alakult, és két gyermekkel ajándékozott meg a Jóisten, akikben örömünket találtuk mind ez ideig. Ők nincsenek bemerítkezve, ők református

gyülekezeti tagok, mert a férjem is református. Áldott volt az életünk, bár jöttek próbatételek is, de az áldások sem kerültek el bennünket, akár a gyerekekben, akár a családi életben vagy a szegénységben vagy a jobblétben, csak azt észre kell venni, ha Isten kezéből vesszük, vagy kérjük. Én annyira láttam szüleim életében is Isten gondviselő szeretetét, kegyelmének gazdagságát. Az áldások után próbatételek következtek, mert azt mi sem kerülhetjük el, nekünk is ad próbatételeket. Mi is éreztünk fájdalmakat, testi vagy lelki fájdalmat. De mindig igéket kaptam Istentől. 1997. év júniusában csigolyatörést szenvedtem, három és fél hónapig voltam gipszben, nagyon nehéz volt, de a Jóisten akkor is adott erőt, és én bíztam abban, hogy már kezdtem magam jól érezni, és mindig menni kellett az orvoshoz. A kórház után leszázalékoltak, és az orvosi bizottság nem engedett vissza a munkahelyemre. Hiába kértem, hogy legalább négy órában hadd dolgozhassak, de nem járultak hozzá. Véglegesítettek, nem kérhettem állapot hosszabbodást, nem kaptam gyógyszerkedvezményt, fájt nekem, még csak 50 éves voltam. Nagyon elszomorodtam, de Istenben bíztam, és az ő ígéreteiben, és mondhatom, hogy megelevenedtem, amikor ezt az igét kaptam – Ézsaiás 41,10. verse – „Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened, megerősítlek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak.” Ez is olyan, hogy látom magam mellett azt a segítőt, aki ezt üzeni – „mert én vagyok Istened”. Kétszer kerültem életveszélyes állapotba. Úgy kerültem az otthonba, hogy rosszul lettem, ami itt is megismétlődött, nem tudtam, hogy elvisz-e engem az Úr, vagy kigyógyulok ebből. Mindig a férjem volt a betegebb, és én mindig őt igyekeztem védeni, hogy neki ne legyen baja. Azt tapasztaltam, hogy ezekben a betegségekben is Isten velem volt, és a testvérek, a gyermekeim, mind a két gyülekezet imáját Isten meghallgatta, és visszaadta az életemet. Istennek hálás vagyok, hogy édesanyámék nagyon sokat imádkoztak értem, a gyülekezet is, én is, hogy helyt tudjak állni a hitemben. Főleg, amikor már családom is volt. Hálás vagyok, hogy Isten meghallgatta az imákat, és hogy még itt vagyok, mert biztos szükség van még rá, hogy még egyengeti, tisztogatja az életemet, hogy alkalmas legyek az elmenetelre. Örülök annak, hogy itt lehetek az Emmaus Otthonban, boldog vagyok, hálás vagyok Istennek érte, mondhatom ezt bárkinek. 2014. november 6-án lettem özvegy, és 2017. december 21-én már bekerültem ide. Isten és a vezetés segítségével az Emmaus Szeretetotthonba, ahol jól érzem magam, és ahol még az utunk épülésére, hitünk, a szeretet gyakorlására lehetőség van, és arra, hogy mind jobban Isten vezetésére bízzuk magunkat. És hogy tovább imádkozzunk, mert ez is egy nagyon nagy lehetőség és idő gazdagság, hogy a napnak bármelyik szakában imádkozhatunk a gyermekeinkért, az unokáinkért, családunkért, mindazokért, akik hallgatják a testvérek szolgálatát és hintik az igemagvakat. És az a vágyam, hogy mindvégig hűséges maradjak az Úr Jézushoz, hogy ebben a nehéz időszakban is minőségi tartalommal töltsük meg a rendelkezésünkre álló időt. Imádkozom, hogy megerősödjenek hitben a családok, a gyülekezet. De a vezetők és dolgozók egyaránt. Legyen hála Istennek és dicsőség Őneki.

Istenünk szeretete kísérje az intézet minden dolgozóját!

özv. Bíró Sámuelné

Információ

GYÜLEKEZETI ALKALMAK A PÜSPÖKI TANÁCS AJÁNLÁSA ALAPJÁN A NYÍREGYHÁZI EMMAUS EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Egészségügyi szempontból továbbra is az elektronikus felületeken közvetített istentiszteletek a legbiztonságosabbak, ezért változatlanul javasoljuk ennek a formának a megtartását. Így reménység szerint sokakhoz el lehet juttatni az evangéliumot. Mostantól fogva – az online közvetítések lehetőség szerinti biztosításával – a hívek személyes részvételével újra lehetségesnek tartjuk a gyülekezeti alkalmakat szabad téren vagy fedett helyen.

- az alkalmak előtt és után biztosítjuk az alapos szellőztetést és fertőtlenítést;
- az Emmaus Otthonban továbbra is látogatási tilalom van, ezért csak a főbejárat lesz nyitva;
- nem lesz külön gyermekfoglalkozás, mert nem használhatjuk az Otthon helyiségeit;
- a bejáratnál gondoskodunk a kézfertőtlenítésről;
- az ültetés úgy történik, hogy – az egy háztatásban élőket leszámítva – a személyek között biztosított minden irányba legalább 1,5 m távolság;
- a liturgiai szolgálatot végzők kivételével mindenki maszkot visel, amiről mindenki magának gondoskodik;
- az istentiszteletek rövidített liturgiával és kevés énekléssel folynak;
- mindenki a saját énekeskönyvét vagy mobil eszközét használja, tervezzük az énekek kivetítését;
- úrvacsoraosztásra a következő hetekben nem kerül sor;
- offertórium gyűjtése a kijáratnál elhelyezett persellyel történik;
- aki bizonytalan, vannak benne félelmek az istentiszteleti alkalmakon való személyes részvétellel kapcsolatban, inkább otthonról nézze a közvetítéseket, de jelezze ezt telefonon vagy e-mail-en keresztül.

A vasárnapi istentiszteletek a szokásos időben reggel 9 órától megtekinthetők élőben online: https://www.youtube.com/user/emmausnyh

Ha valaki regisztrál, e-mailben kap értesítést az adások megkezdéséről.

Fontos fórum még, ha valakinek facebook profilja van, az Emmaus csoport, illetve a gyülekezeti honlap https://emmausgyulekezet.hu/.

Imakéréseket lehet az abozorady@gmail.com címre küldeni, és, ha valaki benne van a facebook csoportban, akkor arra a felületre is fel lehet tenni.

A gyülekezet számlaszáma: 11744003-20946856

Szeretettel javaslom a digitális dömping miatt, hogy legyen olyan csendben eltöltött időnk Istennel, amikor nem valamit hallgatunk, hanem az Ő jelenlétében időzünk. Ez más, mint amikor sokat olvasunk a Bibliából, aminek szintén meg van a helye, létjogosultsága. Ehhez elég egy zsoltárrész, egy ének, rövid imádság.

Bozorády András, az Emmaus gyülekezet lelkésze

A címlapon Simon András grafikusművész *A Szentlélek sodró viharában* című alkotása látható. A hírlevél szerkesztésében közreműködtek: Bálint Márton, Bertóthyné Végvári Erzsébet, Bozorády Ildikó és Ujszászi Zsuzsanna.